

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS PANEVĖŽIO APYGARDOS SKYRIUS

S P R E N D I M A S

2025 m. vasario 18 d. Nr. 21RE4-35 (AG4-2/22-2025)

Panevėžys

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Panevėžio apygardos skyrius (toliau – ir Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Remigijaus Kalašnyko, Vestos Šliogerytės (posėdžio pirmininkė ir pranešėja) ir Karines Zavgorodnajos, sekretoriaujant Natalijai Abuojai, dalyvaujant pareiškėjui G. V., atsakovės atstovui R. B.,

2025 m. vasario 13 d. viešame Komisijos posėdyje žodinio proceso tvarka nuotolinių ryšių priemonėmis išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjo G. V. skundą atsakovei Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijai dėl sprendimo panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

pareiškėjas G. V. Komisijai paduotu skundu prašė: 1) panaikinti Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos (toliau – Aplinkos ministerija) (duomenys neskelbtini) (toliau – 2024 m. gruodžio 2 d. raštas) ir jame priimtą sprendimą, liečiantį Aplinkos ministerijai pavaldžios Valstybinės teritorijų planavimo ir statybos inspekcijos prie Aplinkos ministerijos (toliau – ir Inspekcija, ir VTPSI) pareiškėjo atžvilgiu surašytą privalomąjį nurodymą su neįvykdomu reikalavimu, dėl kurio neįvykdymo pareiškėjas mokėjo periodinę baudą; 2) apginti pareiškėjo teisę į teisėtą lūkestį, kad Aplinkos ministerija, gavusi dokumentais (Teismo nutarimas) pagrįstos informacijos apie teisės aktų pažeidimus jai pavaldžioje Inspekcijoje, imtųsi veiksmų situacijai sureguliuoti ir pareiškėjo patirtai skriaudai atitaisyti; 3) įpareigoti Aplinkos ministeriją iš naujo išnagrinėti pareiškėjo (duomenys neskelbtini) (toliau – ir 2024 m. spalio 31 d. skundas), pasisakant papunkčiui visais pareiškėjo 2024 m. spalio 31 d. skunde nurodytais prašymais Nr. (duomenys neskelbtini).

Skunde pareiškėjas paaiškino, kad Aplinkos ministerija 2024 m. gruodžio 2 d. raštu informavo pareiškėją apie priimtą sprendimą pareiškėjo 2024 m. spalio 31 d. skunde išdėstytų prašymų pradėti tarnybinius tyrimus ar patikrinimus netenkinti.

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo 34 straipsniu, pareiškėjas teigė, kad dėl tarnybinių nuobaudų skyrimo valstybės tarnautojams tvarkos aprašo nuostatomis, valstybės tarnautoją į pareigas priimantis asmuo <...> pradeda tarnybinio nusižengimo tyrimą savo sprendimu. Pagal Inspekcijos darbo reglamento 7 punktą, Inspekcijos viršininkas yra tiesiogiai pavaldus ir atskaitingas aplinkos ministrui. Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2003 m. liepos 9 įsakymo Nr. 349 17 punkte nurodoma, kad VTPSI vadovauja viršininkas, kurį ketverių metų kadencijai Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo nustatyta tvarka (ne politinio (asmeninio) pasitikėjimo pagrindu) priima į pareigas ir atleidžia iš pareigų aplinkos ministras.

Skundžiamame 2024 m. gruodžio 2 d. rašte nurodytas pareiškėjo prašymas: „Prašote apginti Jūsų teisę į tai, kad ministrui pavaldžioje VTPSI būtų surašomi tokie privalomieji nurodymai, kurių reikalavimus, jų nekeičiant, būtų įmanoma įvykdyti, o neteisėtai surašyti privalomieji nurodymai būtų panaikinti (Jūsų nuomone, VTPSI surašyto privalomojo nurodymo Nr. (duomenys neskelbtini) neįmanoma įvykdyti)“. Pareiškėjas pažymėjo, kad faktą, jog Inspekcijos surašyto privalomojo nurodymo Nr. (duomenys neskelbtini) neįmanoma įvykdyti, konstatavo teismas šiuo metu jau

įsiteisėjusiu sprendimu, todėl tai ne pareiškėjo nuomonė, o teismo. Teismo nutarimas buvo pateiktas Aplinkos ministerijai kaip 2024 m. spalio 31 d. skundo priedas Nr. 1. Pareiškėjo nuomone, Aplinkos ministerijos specialistams pagal kompetenciją privalu suvokti, kad teismo sprendimas yra vientisas teisės aktas, kuriame nutariamoji dalis yra grindžiama motyvuojamojoje dalyje išdėstytais argumentais (ABTĮ 87 straipsnis), todėl viešojo administravimo subjektas, įgyvendindamas įsiteisėjusį teismo sprendimą, privalo atsižvelgti ne tik į teismo sprendimo rezoliucinėje dalyje išdėstytas išvadas, tačiau ir į motyvuojamojoje teismo sprendimo dalyje nurodytus argumentus dėl viešojo administravimo subjekto veiksmų ar neveikimo (2010 m. spalio 21 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-1065/2010). Remdamasis tuo, pareiškėjas teigė, kad jeigu teismas nusprendė, kad VTPSI surašyto privalomojo nurodymo Nr. (duomenys neskelbtini) neįmanoma įvykdyti, vadinasi, to nurodymo tikrai buvo neįmanoma įvykdyti, kol kitas teismas (ne Komisija) nenuspręs kitaip.

Skunde pareiškėjas teigė, kad CPK (Komisijos pastaba – CK) 6.3 straipsnio 4 punkte aiškiai nurodyta: „Prievolės dalyku negali būti tai, kas neįvykdoma“ bei remdamasis šia nuostata, padarė išvadą, kad Aplinkos ministerijai pavaldžioje Inspekcijoje jo atžvilgiu surašant privalomąjį nurodymą neabejotinai buvo pažeisti CPK (Komisijos pastaba – CK) 6.3 straipsnio 4 punkto reikalavimai.

2024 m. spalio 31 d. skunde pareiškėjas Aplinkos ministerijai nurodė: „netgi ir pasibaigus ministro kadencijai, remsiuosi šiuo raštu, kaip įrodymu, kad Ministras buvo ne syki ir tinkamai informuotas apie situaciją jam pavaldžioje institucijoje (VTPSI) ir apie jam pavaldaus ir jo priimto į darbą VTPSI viršininko nesugebėjimą tinkamai atlikti savo tarnybines funkcijas“, todėl mano, kad šiuo metu Aplinkos ministerijai vadovaujantis ministras yra tinkamai informuotas, kad ministro (bendruoju atveju) priimtas į darbą Inspekcijos viršininkas nesusitvarko su jam priskirtų tarnybinių funkcijų atlikimu, nes Inspekcijai surašius neįvykdomą privalomąjį nurodymą, iki šiol nesiimta veiksmų situacijai sureguliuoti.

Pareiškėjo nuomone, tai, kad privalomasis nurodymas Nr. (duomenys neskelbtini) Inspekcijos aktu 2022 m. rugsėjo 27 d. buvo konstatuotas kaip įvykdytas, nepanaikina pareiškėjo patirtų nuostolių dėl periodinės baudos mokėjimo, kurią pareiškėjas mokėjo kiekvieną dieną, nes niekaip negalėjo įvykdyti tai, kas neįvykdoma. Pažymėjo ir tai, kad 2022 m. rugsėjo 27 d. statyb vietės patikrinimo akto apskundimo galimybė, Inspekcijos viršininko nurodymu (atsižvelgiant į akto formą) yra nenumatyta. Pareiškėjas teigė, kad skundžiamame 2024 m. gruodžio 2 d. rašte nurodytas teiginys: „Patikrinimo duomenys užfiksuoti VTPSI 2022 m. rugsėjo 27 d. (šis aktas nepanaikintas ir galiojantis)“ yra mažų mažiausiai keistas dėl tos aplinkybės, kad patikrinimo akto neįmanoma apskųsti, vadinasi, neįmanoma ir panaikinti.

Pareiškėjas taip pat teigė, nesuprantantis 2024 m. gruodžio 2 d. rašte nurodyto teksto: „Pažymėtina, kad joks teisės aktas nenustato pareigos atlikti tarnybinių patikrinimą, gavus bet kokią informaciją apie tikėtiną tarnybinių nusižengimą. Nors pagal galiojančius teisės aktus bet kurie asmenys turi teisę pateikti skundus ar kitą informaciją apie galimą tarnybinių nusižengimą, tačiau tarnybinės atsakomybės klausimai priskirtini išskirtinai įstaigos, kurioje asmuo dirba, kompetencijai.“ Paaikšino, kad Aplinkos ministerijai buvo pateikta ne „bet kokia informacija“ apie tikėtiną tarnybinių nusižengimą, o įsiteisėjęs teismo nutarimas adm. byloje Nr. (duomenys neskelbtini), kuriame aiškiai nurodyta: „savaiame suprantama, kad skiriantis šalia garažo boksų Nr. 1 ir Nr. 2 esančių kitų aštuonių boksų šlaitinio stogo lygiui, iki jų neįmanoma sužeminti boksų Nr. 1 ir Nr. 2 išorines laikančiąsias sienas“. Aplinkos ministrui skundžiama jam pavaldaus Inspekcijos viršininko veika, tad skundžiamame 2024 m. gruodžio 2 d. rašte aiškinti, kad Inspekcijos viršininko tarnybinės atsakomybės klausimus privalo spręsti Inspekcijos viršininko pavaldiniai (įstaiga, kurioje dirba viršininkas), yra nesuprantama teisiniu požiūriu.

Pareiškėjo įsitikinimu, nuo aplinkos ministro yra slepiama informacija apie jam pavaldaus Inspekcijos viršininko tarnybines veikas ir galimą nesugebėjimą sureguliuoti situaciją, kilusią dėl pareiškėjo atžvilgiu Inspekcijoje surašyto neįvykdomo privalomojo nurodymo, kurio negalėdamas įvykdyti ilgą laiką pareiškėjas buvo verčiamas kasdien mokėti periodinę baudą.

Pareiškėjo nuomone, Aplinkos ministerija, gavusi iš pareiškėjo teismo įsigaliojusiu sprendimu paremtą informaciją, apie tai, kad Aplinkos ministerijai pavaldžioje institucijoje (VTPSI) pareiškėjo atžvilgiu buvo surašytas neįvykdomas privalomasis nurodymas, taip pažeidžiant galiojančius teisės aktus (CPK (Komisijos pastaba – CK) 6.3 straipsnio 4 punkte), privalėjo imtis veiksmų situacijai

sureguliuoti, atstatydami teisingumą.

Pareiškėjo įsitikinimu, aplinkos ministras privalo išnagrinėti dokumentais pagrįstą informaciją apie tai, kad jam pavaldus asmuo (Inspekcijos viršininkas) nesugeba organizuoti Inspekcijoje darbo taip, kad joje nebūtų pažeidžiami galiojantys teisės aktais (pvz., CPK (Komisijos pastaba – CK) 6.3 straipsnio 4 dalis). Pareiškėjo 2024 m. spalio 31 d. skundas Aplinkos ministerijai turėjo būti vertinamas ne kaip reikalavimas ministerijai revizuoti Inspekcijos darbuotojų sprendimus statybos srityje, o kaip reikalavimas ministrui užtikrinti, kad jam pavaldžioje Inspekcijoje būtų laikomasi CPK (Komisijos pastaba – CK) 6.3 str. 4 d. esančių nuostatų. Aplinkos ministras, įvertinęs Inspekcijos viršininko darbą, turi teisę Inspekcijos viršininkui tiek skirti nuobaudą, tiek atleisti iš darbo, jeigu viršininkas nesusitvarko su jam pavestų tarnybinių funkcijų vykdymu.

Atsakovė Aplinkos ministerija atsiliepimu į pareiškėjo skundą prašė jį atmesti kaip nepagrįstą.

Atsiliepime paaiškino, kad pareiškėjas 2024 m. spalio 31 d. skundu kreipėsi į aplinkos ministrą prašydamas:

„1. Apginti mano teisę į tai, kad Ministrui pavaldžioje VTPSI būtų surašomi tik tokie privalomieji nurodymai, kurių reikalavimus, jų nekeičiant, būtų įmanoma įvykdyti. O neteisėtai (pvz., pažeidžiant CPK (Komisijos pastaba – CK) 6.3 str. 4 d. nuostatas) surašyti privalomieji nurodymai būtų panaikinti.

2. Susipažinti su nuo Ministro nuslėptu mano 2024 m. birželio 6 d. skundu Nr. 6O-02 ir aiškiai nurodyti priimtus sprendimus, šio skundo kontekste.

3. Atlikti tarnybinį tyrimą Aplinkos ministerijoje, kuris padėtų nustatyti kuom sąlygoti viso būrio Aplinkos ministerijos specialistų veiksmai, nuo ministro slepiant informaciją apie ministrui pavaldžioje institucijoje (VTPSI), ministrui pavaldaus ir ministro priimto į darbą VTPSI Viršininko veiksmus, galimai neatliekančio jam priskirtų tarnybinių funkcijų.

4. Atlikti tarnybinį patikrinimą viceministrės (duomenys neskelbtini) atžvilgiu, šiai žinojus apie mano 2024 m. birželio 6 d. skundą Nr. 6O-02 ir nusprendus nuslėpti nuo Ministro šiame skunde esančią informaciją apie situaciją VTPSI institucijoje. Primenu – viceministrė puikiai žino, kad tik Ministras gali priimti sprendimą VTPSI viršininko atžvilgiu, kaip viršininką į darbą priėmęs asmuo, tad nuslėpdama nuo Ministro informaciją apie galimai VTPSI Viršininko daromą neteisėtą veiką (tarnybinių funkcijų neatlikimą), viceministrė padarė teisei priešingą veiksmą.“

Atsakovei, išnagrinėjęs pareiškėjo 2024 m. spalio 31 d. skundą, 2024 m. gruodžio 2 d. raštu pareiškėjui buvo pateiktas atsakymas:

1. Dėl prašymo, kad ministrui pavaldžioje VTPSI būtų surašomi tokie privalomieji nurodymai, kurių reikalavimus, jų nekeičiant, būtų įmanoma įvykdyti, o neteisėtai surašyti privalomieji nurodymai būtų panaikinti paaiškinta, kad vadovaujantis Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo, statybos ir žemės naudojimo valstybinės priežiūros įstatymo 7 straipsnio 1 dalimi, statybos valstybinę priežiūrą atlieka VTPSI. Minėto įstatymo 2 dalies 3, 4, 5, 9, 10 punktuose numatyta, kad statybos valstybinė priežiūra apima statybos dalyvių veiksmų atitikties statybą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimams tikrinimą; statybos vykdymo teisėtumo tikrinimą; asmenų prašymų, skundų dėl statybos proceso nagrinėjimą; konsultacijų ir metodinės pagalbos dėl statybos proceso teikimą ir kitus prevencinius veiksmus, kuriais siekiama mažinti pažeidimų vykdant statybą. Vadovaujantis Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos nuostatų 7 punktu, Aplinkos ministerija formuoja valstybės politiką nurodytose srityse; organizuoja, koordinuoja ir kontroliuoja šios politikos įgyvendinimą. Viešojo administravimo subjektai (šiuo atveju VTPSI) veikia pagal suteiktus įgaliojimus ir savarankiškai pagal priskirtą kompetenciją priima sprendimus bei teisės aktų nustatyta tvarka atsako už priimtų sprendimų (atliktų veiksmų) teisėtumą ir pagrįstumą. Aplinkos ministerijos formuojamos politikos atitinkamose aplinkos ministrui pavestose valdymo srityse įgyvendinimo organizavimas, koordinavimas ir kontrolė pasireiškia per pavaldžių įstaigų vadovų skyrimą, jų tarnybinės veiklos vertinimą, vidaus auditus, kurių metu tiriamas ir vertinamas įstaigos valdymas, rizikos valdymas ir vidaus kontrolė, metinių veiklos planų tvirtinimas, jų įgyvendinimo stebėseną ir pan. Pažymime, kad nei šie nuostatai, nei kiti teisės aktai Aplinkos ministerijai nesuteikia teisių vertinti pavaldžių įstaigų priimtų konkrečių sprendimų teisėtumą, taip pat nesuteikia įgaliojimų keisti, panaikinti ar palikti galioti jų priimtus sprendimus, duoti pavaldžiomis įstaigoms nurodymus, kokius konkrečius sprendimus jos turėtų priimti atliekant teisės

aktuose nustatytas funkcijas. Primename, kad 2022 m. rugsėjo 26 d., pareiškėjui dalyvaujant, VTPSI atliko minėto privalomojo nurodymo Nr. (duomenys neskelbtini) pašalinti savavališkos statybos padarinius įvykdymo patikrinimą, kurio metu konstatuota, jog privalomasis nurodymas įvykdytas. Patikrinimo duomenys užfiksuoti VTPSI 2022 m. rugsėjo 27 d. akte (šis aktas nepanaikintas ir galiojantis). Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, nevertinsime VTPSI priimtų sprendimų atliekant statybos valstybinę priežiūrą dėl pareiškėjo garažų pastatų teisėtumo, neteiksime nurodymų dėl priimtų sprendimų panaikinimo ar konkrečių sprendimų priėmimo, tai yra šiame kontekste netenkiname pareiškėjo skunde pateikto prašymo.

2. Dėl prašymo susipažinti su nuo aplinkos ministro nuslėptu 2024 m. birželio 6 d. skundu Nr. 6O-02 ir aiškiai nurodyti priimtus sprendimus, nurodyta, kad Aplinkos ministerijos 2024 m. rugsėjo 23 d. rašte Nr. D8(E)-4394 „Dėl skundų“ pareiškėjui buvo nurodyta, kad aplinkos ministras susipažino su pareiškėjo 2024 m. rugpjūčio 29 d. skundu Nr. 8O-15, kuriame iš esmės nurodomi tokie patys klausimai, kaip ir 2024 m. birželio 6 d. skunde Nr. 6O-02, ir nukreipė jį nagrinėti atsakingam Aplinkos ministerijos padaliniiui, todėl nematome pagrindo, kad aplinkos ministrui reikėtų papildomai susipažinti su 2024 m. birželio 6 d. skundu Nr. 6O-02. Taip pat aplinkos ministras susipažino ir su skundu 10O-13 [pastaba ministras susipažino 2024 m. lapkričio 4 d.].

3. Dėl prašymų: atlikti tarnybinį tyrimą Aplinkos ministerijoje, kuris padėtų nustatyti, kuo sąlygoti viso būrio Aplinkos ministerijos specialistų veiksmai, nuo ministro slepiant informaciją apie ministrui pavaldžioje institucijoje (VTPSI), ministrui pavaldaus ir ministro priimto į darbą VTPSI viršininko veiksmus, galimai neatliekančio jam priskirtų tarnybinių funkcijų; atlikti tarnybinį patikrinimą viceministrės atžvilgiu, šiai žinojus apie pareiškėjo 2024 m. birželio 6 d. skundą Nr. 6O-02 ir nusprendus nuslėpti nuo aplinkos ministro šiame skunde esančią informaciją apie situaciją VTPSI institucijoje, nurodyta, kad pareiškėjo nuomonė nepagrįsta jokiais tai įrodančiais dokumentais ar duomenimis. Joks teisės aktas nenustato pareigos atlikti tarnybinį patikrinimą, gavus bet kokią informaciją apie tikėtiną tarnybinį nusižengimą. Nors pagal galiojančius teisės aktus bet kurie asmenys turi teisę pateikti skundus ar kitą informaciją apie galimą tarnybinį nusižengimą, tačiau tarnybinės atsakomybės klausimai priskirtini išskirtinai įstaigos, kurioje asmuo dirba, kompetencijai. Aplinkybė, kad pareiškėjo netenkina Aplinkos ministerijos atsakymai, jog nėra pagrindo pradėti tarnybinio nusižengimo tyrimo procedūras VTPSI vadovo atžvilgiu, nelemia, kad tokie tyrimai turi būti pradėti Aplinkos ministerijos darbuotojų, pasirašiusių ar rengusių atsakymus, atžvilgiu, t. y. tai nėra pagrindas spręsti apie galimą ministerijos darbuotojų veiksmų neteisėtumą. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta netenkiname pareiškėjo skunde išdėstytų prašymų pradėti tarnybinius tyrimus ar patikrinimus.“

Komisijai paduotame skunde pareiškėjas nurodė, kad Aplinkos ministerijai buvo pateikta ne „bet kokia informacija“, o apie tikėtiną tarnybinį nusižengimą, o įsiteisėjęs Šiaulių apylinkės teismo (toliau – ir Teismas) 2023 m. vasario 1 d. nutarimas administracinėje byloje Nr. (duomenys neskelbtini) (toliau – ir Nutarimas), kuriame aiškiai nurodyta: „savaiame suprantama, kad skiriantis šalia garažo boksų Nr. 1 ir Nr. 2 esančių kitų aštuonių boksų šlaitinio stogo lygiui, iki jų neįmanoma sužeminti boksų Nr. 1 ir Nr. 2 išorines laikančiąsias sienas“. Atsakovės paaiškinimais, minėtoje byloje Teismas be kita ko nustatė, kad 2017 m. gegužės 18 d. privalomojo nurodymo Nr. (duomenys neskelbtini) pašalinti savavališkos statybos padarinius dalis, reikalaujant „sužeminti boksų išorines laikančiąsias sienas iki šalia esančių boksų šlaitinio stogo lygio surašyta dviprasmiškai“, tačiau vėliau žodžiu pakoreguota, patikslinta, reikalaujant sužeminti garažo boksų Nr. 1 ir Nr. 2 išorines laikančiąsias sienas iki šalia esančio bokso Nr. 3 šlaitinio stogo lygio. Tai, kad pareiškėjas tai suprato ir žinojo, galima manyti iš pastarojo jo skundo. Teismas Nutarime nepasisakė, jog privalomojo nurodymo Nr. (duomenys neskelbtini) neįmanoma įvykdyti ir jo nepanaikino.

Atsakovė taip pat atkreipė dėmesį, kad pareiškėjo 2024 m. spalio 31 d. skunde nurodytame Teismo Nutarime nepasisakyta, kad VTPSI pareigūnai netinkamai vykdė privalomojo nurodymo įvykdymo kontrolę dėl pareiškėjui priklausančių garažų statybos, t. y. šiuo sprendimu tik buvo perkvalifikuotas pareiškėjo padarytas administracinis nusižengimas pagal Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodeksą dėl garažų pastatų statybos iš pakartotinio (505 straipsnio 2 dalis) į pirmą kartą padarytą (505 straipsnio 1 dalis). Atsakovė atkreipė dėmesį, kad VTPSI pareigūnų atžvilgiu tarnybinius patikrinimus atlieka VTPSI vadovas, o ne aplinkos ministras.

Pasisakydama dėl pareigos atlikti tarnybinio nusižengimo tyrimą, atsiliepiame pažymėjo, kad

joks teisės aktas nenustato pareigos atlikti tarnybinio nusižengimo tyrimą, gavus bet kokią informaciją apie tikėtiną tarnybinį nusižengimą. Nors pagal galiojančius teisės aktus bet kurie asmenys turi teisę pateikti skundus ar kitą informaciją apie galimą tarnybinį nusižengimą, tačiau tarnybinės atsakomybės klausimai priskirtini išskirtinai įstaigos, kurioje asmuo dirba, kompetencijai. Remdamasi tuo, atsakovė teigė, kad aplinkos ministras neprivalo pradėti tarnybinių tyrimų nei VTPSI vadovo atžvilgiu, nei Aplinkos ministerijos darbuotojų atžvilgiu. Pažymėjo, kad pareiškėjas jokių objektyvių dokumentų ar duomenų dėl VTPSI ar Aplinkos ministerijos darbuotojų neteisėtų veiksmų nepateikė. Vien tik tai, jog pareiškėjo netenkina Aplinkos ministerijos atsakymai (priimti sprendimai) ir (ar) VTPSI priimti sprendimai, nesudaro pagrindo pradėti tarnybinių tyrimų VTPSI vadovo ar (ir) Aplinkos ministerijos darbuotojų atžvilgiu. Tai patvirtina ir teismų praktika, pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2018 m. kovo 18 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-492-442/2018 ir kt.

Pažymėjo, jog Komisijoje jau buvo nagrinėti pareiškėjo skundai prašant pradėti tarnybinį patikrinimą VTPSI vadovo atžvilgiu, panašiomis aplinkybėmis kaip šiame 2024 m. spalio 31 d. skunde, kuriuos Komisija pripažino nepagrįstais ir atmetė.

Atsakovė, pasisakydama dėl pareiškėjo skundo teiginių, kuriais pareiškėjas reiškė įsitikinimą, jog nuo aplinkos ministro yra slepiama informacija apie jam pavaldaus VTPSI vadovo tarnybinę veiklą ir galimą nesugebėjimą sureguliuoti situaciją, pažymėjo, kad tokia pareiškėjo nuomonė nepagrįsta jokiais tai įrodančiais dokumentais ar duomenimis. Aplinkos ministerija skundžiamame 2024 m. gruodžio 2 d. rašte pareiškėjui nurodė (duomenys neskelbtini) pareiškėjui buvo nurodyta, kad aplinkos ministras susipažino su pareiškėjo 2024 m. rugpjūčio 29 d. skundu Nr. 8O-15, kuriame iš esmės nurodomi tokie patys klausimai, kaip ir 2024 m. birželio 6 d. skunde Nr. 6O-02, ir nukreipė jį nagrinėti atsakingam Aplinkos ministerijos padaliniiui, todėl Aplinkos ministerija nemato pagrindo, kad ministrui reikėtų papildomai susipažinti su 2024 m. birželio 6 d. skundu Nr. 6O-02. Taip pat ministras susipažinęs ir su šiuo (duomenys neskelbtini) Jūsų skundu.“. Atsakovės teigimu, priešingai nei teigia pareiškėjas, nuo aplinkos ministro pareiškėjo skundai nebuvo slepiami.

Pažymėjo, kad Aplinkos ministerijoje gauti dokumentai registruojami Dokumentų valdymo bendrojoje informacinėje sistemoje. Aptariamam atveju su pareiškėjo 2024 m. spalio 31 d. skundu susipažinęs aplinkos ministras, jį nukreipė nagrinėti Korupcijos prevencijos ir vidaus tyrimų skyriui. Atsakovės teigimu, tai tik patvirtina, kad aplinkos ministras susipažino su pareiškėjo skundais.

Skundas atmestinas.

Bylos duomenimis nustatyta, kad pareiškėjas 2024 m. spalio 31 d. skundu kreipėsi į aplinkos ministrą bei jame suformuluotais prašymais aplinkos ministro prašė: 1) apginti pareiškėjo teisę, jog ministrui pavaldžioje VTPSI būtų surašomi tik tokie privalomieji nurodymai, kurių reikalavimus, jų nekeičiant, būtų įmanoma įvykdyti, o neteisėtai (pvz., pažeidžiant CPK (Komisijos pastaba – CK) 6.3 str. 4 d. nuostatas) surašyti privalomieji nurodymai būtų panaikinti; 2) susipažinti su nuo aplinkos ministro nuslėptu pareiškėjo 2024 m. birželio 6 d. skundu Nr. 6O-02 ir aiškiai nurodyti priimtus sprendimus šio skundo kontekste; 3) atlikti tarnybinį tyrimą Aplinkos ministerijoje, kuris padėtų nustatyti, kuo sąlygoti Aplinkos ministerijos specialistų veiksmai nuo ministro slepiant informaciją apie ministrui pavaldžioje institucijoje (VTPSI), ministrui pavaldaus ir ministro priimto į darbą VTPSI viršininko veiksmus, galimai neatliekančio jam priskirtų tarnybinių funkcijų; 4) atlikti tarnybinį patikrinimą viceministrės (duomenys neskelbtini) atžvilgiu, šiai žinojus apie pareiškėjo 2024 m. birželio 6 d. skundą Nr. 6O-02 ir nusprendus nuslėpti nuo ministro šiame skunde esančią informaciją apie situaciją VTPSI institucijoje.

Skundžiamam Aplinkos ministerijos 2024 m. gruodžio 2 d. raštu pareiškėjas buvo informuotas kad, vadovaujantis Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo, statybos ir žemės naudojimo valstybinės priežiūros įstatymo 7 straipsnio 1 dalimi, statybos valstybinę priežiūrą atlieka VTPSI. Minėto įstatymo 2 dalies 3, 4, 5, 9, 10 punktuose numatyta, kad statybos valstybinė priežiūra apima statybos dalyvių veiksmų atitikties statybą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimams tikrinimą; statybos vykdymo teisėtumo tikrinimą; asmenų prašymų, skundų dėl statybos proceso nagrinėjimą; konsultacijų ir metodinės pagalbos dėl statybos proceso teikimą ir kitus prevencinius veiksmus, kuriais siekiama mažinti pažeidimų vykdančią statybą. Vadovaujantis Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos nuostatų, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1998 m. rugsėjo 22 d. nutarimu Nr. 1138 „Dėl

Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos nuostatų patvirtinimo“, 7 punktu, Aplinkos ministerija formuoja valstybės politiką nurodytose srityse; organizuoja, koordinuoja ir kontroliuoja šios politikos įgyvendinimą. Viešojo administravimo subjektai (šiuo atveju VTPSI) veikia pagal suteiktus įgaliojimus ir savarankiškai pagal priskirtą kompetenciją priima sprendimus bei teisės aktų nustatyta tvarka atsako už priimtų sprendimų (atliktų veiksmų) teisėtumą ir pagrįstumą. Pažymėjo, kad nei šie Nuostatai, nei kiti teisės aktai Aplinkos ministerijai nesuteikia teisių vertinti pavaldžių įstaigų priimtų konkrečių sprendimų teisėtumo, taip pat nesuteikia įgaliojimų keisti, panaikinti ar palikti galioti jų priimtus sprendimus, duoti pavaldžioms įstaigoms nurodymus kokius konkrečius sprendimus jos turėtų priimti atliekant teisės aktuose nustatytas funkcijas. Atsižvelgdama į tai, atsakovė nurodė nevertinsianti VTPSI priimtų sprendimų atliekant statybos valstybinę priežiūrą dėl pareiškėjo garažų pastatų teisėtumo bei neteiks nurodymų dėl priimtų sprendimų panaikinimo ar konkrečių sprendimų priėmimo, tai yra šiame kontekste netenkina pareiškėjo skunde pateikto pirmojo prašymo.

Atsakydama į antrąjį pareiškėjo 2024 m. spalio 31 d. skunde suformuluotą prašymą, Aplinkos ministerija 2024 m. gruodžio 2 d. rašte pareiškėjui nurodė, kad Aplinkos ministerijos 2024 m. rugsėjo 23 d. rašte Nr. D8(E)-4394 „Dėl skundų“ pareiškėjui buvo nurodyta, kad aplinkos ministras susipažino su pareiškėjo 2024 m. rugpjūčio 29 d. skundu Nr. 8O-15, kuriame iš esmės nurodomi tokie patys klausimai, kaip ir 2024 m. birželio 6 d. skunde Nr. 6O-02, ir nukreipė jį nagrinėti atsakingam Aplinkos ministerijos padaliniui, todėl nėra pagrindo, kad ministrui reikėtų papildomai susipažinti su 2024 m. birželio 6 d. skundu Nr. 6O-02. Papildomai pažymėjo, kad aplinkos ministras susipažinęs ir su šiuo pareiškėjo skundu.

Skundžiamu 2024 m. gruodžio 2 d. raštu Aplinkos ministerija, pasisakydama dėl pareiškėjo 2024 m. spalio 31 d. skunde suformuluotų trečiojo ir ketvirtojo klausimų, nurodė, kad joks teisės aktas nenustato pareigos atlikti tarnybinį patikrinimą, gavus bet kokią informaciją apie tikėtiną tarnybinį nusižengimą. Nors pagal galiojančius teisės aktus bet kurie asmenys turi teisę pateikti skundus ar kitą informaciją apie galimą tarnybinį nusižengimą, tačiau tarnybinės atsakomybės klausimai priskirtini išskirtinai įstaigos, kurioje asmuo dirba, kompetencijai. Aplinkybė, kad pareiškėjo netenkina Aplinkos ministerijos atsakymai, jog nėra pagrindo pradėti tarnybinio nusižengimo tyrimo procedūras VTPSI vadovo atžvilgiu, nelemia, kad tokie tyrimai turi būti pradėti Aplinkos ministerijos darbuotojų, pasirašiusių ar rengusių atsakymus, atžvilgiu, tai nėra pagrindas spresti apie galimą ministerijos darbuotojų veiksmų neteisėtumą. Atsižvelgiant į tai, nuspręsta netenkinti pareiškėjo skunde išdėstyto prašymo pradėti tarnybinius tyrimus ar patikrinimus.

Pareiškėjas, nesutikdamas su Aplinkos ministerijos 2024 m. gruodžio 2 d. rašte pateiktu atsakymu, Komisijai paduotu skundu prašė jį panaikinti ir įpareigoti atsakovę iš naujo išnagrinėti pareiškėjo 2024 m. spalio 31 d. skundą bei apginti jo teisę į teisėtą lūkestį, kad Aplinkos ministerija, gavusi dokumentais pagrįstos informacijos apie teisės aktų pažeidimus jai pavaldžioje Inspekcijoje, imtųsi veiksmų situacijai sureguliuoti ir pareiškėjo patirtai skriaudai atitaisyti.

Nagrinėjamoje byloje sprendžiamas ginčas, kilęs dėl atsakovės Aplinkos ministerijos 2024 m. gruodžio 2 d. rašto teisėtumo, atsakovės įpareigojimo išnagrinėti pareiškėjo 2024 m. spalio 31 d. skundą iš naujo bei pareiškėjo teisės į teisėtą lūkestį gynimo.

Sprendžiant dėl atsakovės Aplinkos ministerijos 2024 m. gruodžio 2 d. rašto teisėtumo, visų pirma, pažymima, kad atsakovė yra viešojo administravimo subjektas, todėl jos veiklai taikytinos VAĮ ir Taisyklių nuostatos. VAĮ nustato viešojo administravimo principus, viešojo administravimo sritis, viešojo administravimo subjektų sistemą ir administracinės procedūros organizavimo pagrindus; ūkio subjektų veiklos priežiūros pagrindines nuostatas; garantuoja asmenų teisę apskusti viešojo administravimo subjektų veiksmus, neveikimą ar administracinius sprendimus, taip pat teisę į įstatymais pagrįstą ir objektyvų asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimą; įtvirtina kitas asmenų ir viešojo administravimo subjektų teises ir pareigas viešojo administravimo srityje (VAĮ 1 straipsnio 1 dalis). VAĮ 2 straipsnio 10 dalyje nustatyta, kad prašymas – tai su asmens teisių ar teisėtų interesų pažeidimu nesusijęs asmens kreipimasis į viešojo administravimo subjektą prašant atlikti teisės aktuose nustatytus veiksmus; to paties straipsnio 12 dalyje nustatyta, kad skundas – tai asmens kreipimasis į viešojo administravimo subjektą, kuriame tas asmuo nurodo, kad yra pažeistos jo ar kito asmens teisės ar teisėti interesai, ir prašo juos apginti. Taigi, VAĮ nustatytos dvi kreipimosi į viešojo administravimo subjektus formos: prašymas ir skundas. Asmens kreipimosi į viešojo administravimo subjektą forma nustatoma

atsižvelgiant (vertinant) į tokio kreipimosi turinį, o ne jo pavadinimą (*Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2012 m. spalio 18 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. A⁴⁹²-2452/2012*). Pagal VAĮ 11 straipsnio 1 dalį asmenų prašymus ir skundus viešojo administravimo subjektai nagrinėja pagal Vyriausybės patvirtintas taisykles. VAĮ 11 straipsnio 1 dalyje minimos taisyklės, patvirtintos Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007 m. rugpjūčio 22 d. nutarimu Nr. 875 „Dėl Asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimo viešojo administravimo subjektuose taisyklių patvirtinimo“. Taisyklės reglamentuoja prašymų ir skundų nagrinėjimą ir asmenų aptarnavimą viešojo administravimo subjektuose, taip pat subjektuose, kurie teikia viešąsias paslaugas ir nagrinėja prašymus ir skundus dėl šių viešųjų paslaugų (Taisyklių 1 punktą). Taisyklių 35 punkte nustatyta, kad prašymus ar skundus institucijos nagrinėja ir į juos atsako pagal teisės aktais joms nustatytą kompetenciją.

Aplinkos ministerijos darbo organizavimo, vykdant jai pavestus uždavinius ir funkcijas, tvarką, reglamentuojančio Aplinkos ministerijos darbo reglamento, patvirtinto Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2006 m. birželio 1 d. įsakymu Nr. D1-275 „Dėl Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos darbo reglamento patvirtinimo“ 141 punktą nustato, jog asmenų prašymai ir skundai Ministerijoje priimami ir nagrinėjami valstybine ir anglų kalba, vadovaujantis Asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimo viešojo administravimo subjektuose taisyklėmis.

Vadovaujantis aptartu teisiniu reglamentavimu bei įvertinus pareiškėjo 2024 m. spalio 31 d. skundo turinio duomenis, sprendžiama, kad pareiškėjas į Aplinkos ministeriją kreipėsi prašymu, t. y. taip, kaip prašymo sąvoka apibrėžiama VAĮ 2 straipsnio 10 dalyje, todėl atsakovė, būdama viešojo administravimo subjektu bei veikdama viešojo administravimo srityje, turėjo pareigą pareiškėjo prašymą išnagrinėti jai nustatytos kompetencijos ribose vadovaudamasi Taisyklėse nustatyta tvarka.

Nagrinėjamu atveju, pareiškėjas skundą Komisijai bei jame reiškiamą nesutikimą su skundžiamu Aplinkos ministerijos 2024 m. gruodžio 2 d. raštu iš esmės grindžia argumentais, jog pareiškėjui kartu su 2024 m. spalio 31 d. skundu pateikus aplinkos ministru Teismo Nutarimą, pareiškėjo nuomone, patvirtinantį, kad Inspekcijos Nurodymo neįmanoma įvykdyti, aplinkos ministras nesiėmė jokių veiksmų ir nepradėjo tarnybinių patikrinimų pareiškėjo 2024 m. spalio 31 d. skunde nurodytų asmenų atžvilgiu. Šiuo aspektu pažymima, kad pareiškėjas 2024 m. spalio 31 d. skunde Aplinkos ministerijai suformuluotais trečiuoju ir ketvirtuoju prašymais prašė atlikti tarnybinių tyrimą Aplinkos ministerijoje siekiant nustatyti priežastis, dėl kurių Aplinkos ministerijos specialistai slepia informaciją apie aplinkos ministru pavaldaus VTPSI viršininko veiksmus, jam galimai neatliekant priskirtų tarnybinių funkcijų bei atlikti tarnybinių patikrinimą viceministrės (duomenys neskelbtini) atžvilgiu, jai nuo ministro nuslepiančią pareiškėjo 2024 m. birželio 6 d. skunde Nr. 6O-02 nurodytą informaciją.

Tarnybinių nuobaudų skyrimo valstybės tarnautojams tvarkos aprašo, patvirtinto Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. birželio 25 d. nutarimu Nr. 977, (redakcija, galiojanti nuo 2024 m. sausio 13 d.) 3 punkte nustatyta, kad tarnybinio nusižengimo tyrimą pradeda Valstybės tarnybos įstatymo 25 straipsnio 1 dalyje ir Diplomatines tarnybos įstatymo 72 straipsnio 1 dalyje nurodyti asmenys. Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymo 25 straipsnio 1 dalyje nurodoma, kad valstybės tarnautoją į pareigas priimančias asmuo, o jeigu valstybės tarnautoją į pareigas priima Seimas, Vyriausybė, savivaldybės taryba, – atitinkamai Seimo Pirmininkas, Ministras Pirmininkas, savivaldybės taryba pradeda tarnybinio nusižengimo tyrimą savo sprendimu arba kai jie gauna oficialią informaciją apie valstybės tarnautojo padarytą tarnybinių nusižengimą.

Iš aptarto teisinio reglamentavimo matoma, kad tarnybinio nusižengimo tyrimo pradėjimas yra valstybės tarnautoją, įtariamą padariusį tarnybinių nusižengimą, į pareigas priėmusio asmens, nurodyto Valstybės tarnybos įstatymo 25 straipsnio 1 dalyje, diskrecija spręsti, ar yra pagrindas pradėti tarnybinio nusižengimo tyrimą ir priimti sprendimą dėl tokio tyrimo pradėjimo. Taigi, minėtosios Valstybės tarnybos įstatymo nuostatos taip pat reiškia, kad pareiškėjas negali būti laikomas subjektu, turinčiu teisę inicijuoti tarnybinio nusižengimo tyrimą dėl valstybės tarnautojų, o taip pat ir viceministrės galimo tarnybinio nusižengimo.

Šiuo aspektu taip pat pažymima, kad Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas yra pateikęs aiškinimą, jog tarnybinės atsakomybės klausimai priskirtini išskirtinai įstaigos, kurioje asmuo dirba, kompetencijai: atlikti ar neatlikti tarnybinių patikrinimą bei paskirti ar nepaskirti tarnybines nuobaudas yra būtent tokios įstaigos diskrecija (*Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2012 m.*

sausio 6 d. nutartis administracinėje byloje Nr. AS⁴⁹²-23/2012; 2012 m. spalio 12 d. nutartis administracinėje byloje Nr. AS⁸⁵⁸-710/2012; 2013 m. liepos 31 d. nutartis administracinėje byloje Nr. AS⁸⁵⁸-624/2013 ir kt.). Asmenys, inicijavę tarnybinio patikrinimo atlikimą, įgyja teisę tik būti tinkamai informuoti apie konkretaus tarnybinio patikrinimo rezultatus. Taip pat atsižvelgiant į tai, kad atsakovui joks teisės aktas nenumato pareigos atlikti tarnybinių patikrinimų, gavus bet kokią informaciją apie galimą tarnybinių nusižengimą, teismas šiuo atveju taip pat neturi galimybės įpareigoti atsakovą tai padaryti (Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2015 m. lapkričio 11 d. nutartis administracinėje byloje Nr. AS-1312-261/2015, 2020 m. birželio 10 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-2483-629/2020).

Atkreipiamas dėmesys, jog nors pareiškėjas Komisijai paduotame skunde bei Komisijos posėdžio metu teigė, kad atsakovei pateikė ne bet kokią informaciją, o Teismo Nutarimą, kuriame, pareiškėjo teigimu, Teismas konstatavo, kad Inspekcijos surašyto privalomojo nurodymo Nr. (duomenys neskelbtini) neįmanoma įvykdyti, vis dėlto, Komisija su tokiais pareiškėjo skundo teiginiais nesutinka. Iš pareiškėjo kartu su 2024 m. spalio 31 d. skundu pateikto Teismo Nutarimo turinio duomenų matoma, kad Nutarimas buvo priimtas Teismui išnagrinėjus administracinio nusižengimo bylą pagal pareiškėjo skundą dėl ne teismo tvarka administracinio nusižengimo byloje Inspekcijos 2022 m. lapkričio 14 d. priimto nutarimo nubausti pareiškėją pagal Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekso (toliau – ANK) 505 straipsnio 2 dalį panaikinimo. Pareiškėjo pateikto Teismo Nutarimo duomenys patvirtina, kad Teisme nagrinėtos administracinio nusižengimo bylos dalykas buvo Inspekcijos 2022 m. lapkričio 14 d. nutarimo nubausti pareiškėją pagal ANK 505 straipsnio 2 dalį, o ne Inspekcijos 2017 m. gegužės 18 d. pareiškėjui surašyto privalomojo nurodymo Nr. (duomenys neskelbtini) pašalinti savavališkos statybos padarinius teisėtumo ir pagrįstumo klausimas.

Teismas, išnagrinėjęs pagal pareiškėjo skundą inicijuotą administracinio nusižengimo bylą, Nutarimo rezoliucine dalimi nusprendė patenkinti pareiškėjo skundą iš dalies ir panaikinti Inspekcijos 2022 m. lapkričio 14 d. nutarimą nubausti pareiškėją pagal ANK 505 straipsnio 2 dalį ir priimti naują sprendimą: už administracinį nusižengimą pagal ANK 505 straipsnio 1 dalį skirti 430 Eur. Taigi, akivaizdu, jog Teismas nepriėmė sprendimo dėl Inspekcijos 2017 m. gegužės 18 d. pareiškėjui surašyto privalomojo nurodymo Nr. (duomenys neskelbtini) pašalinti savavališkos statybos padarinius, t. y. šio privalomojo nurodymo Nr. (duomenys neskelbtini) nepanaikino, o tai savaime reiškia, jog šis privalomasis nurodymas nebuvo pripažintas kaip neįmanomas įvykdyti. Tai, jog Teismas Nutarime paminėjo tam tikras aplinkybes susijusias su 2017 m. gegužės 18 d. privalomuoju nurodymu Nr. (duomenys neskelbtini), savaime nereiškia, jog Teismas vertino šio nurodymo teisėtumo klausimą.

Pareiškėjo nuomone, Teismo Nutarime nurodytas teiginys „savaime suprantama, kad skiriantis šalia garažo boksų Nr. 1 ir Nr. 2 esančių kitų aštuonių boksų šlaitinio stogo lygiui, iki jų neįmanoma sužeminti boksų Nr. 1 ir Nr. 2 išorines laikančiąsias sienas“ patvirtina tai, jog 2017 m. gegužės 18 d. privalomojo nurodymo Nr. (duomenys neskelbtini) neįmanoma įvykdyti. Vis dėlto, Komisija pažymi, jog tame pačiame Teismo Nutarime toliau nurodomos Teismo nustatytos faktinės aplinkybės, kuriomis konstatuojama, kad apie garažo boksų Nr. 1 ir Nr. 2 išorinių laikančiųjų sienų sužeminimą iki šalia esančio bokso Nr. 3 šlaitinio stogo lygio teismo posėdyje kalbėjo Institucijos įgaliotos atstovės ir pareiškėjas 2022 m. gruodžio 3 d. skunde; vėliau bylos nagrinėjimo pirmos instancijos teisme metu teiktais paaiškinimais raštu pareiškėjas bandė sieti garažo boksų Nr. 1 ir Nr. 2 išorinių laikančiųjų sienų sužeminimą su kitų (aštuonių) garažo boksų (dažniausiai garažo bokso Nr. 10) šlaitinio stogo lygiu ir tokiu būdu išplėsti skundo ribas, kas nėra toleruotina. Teismas laikė, kad 2017 m. gegužės 18 d. privalomojo nurodymo Nr. (duomenys neskelbtini) pašalinti savavališkos statybos padarinius dalis, reikalaujanti „sužeminti boksų išorines laikančiąsias sienas iki šalia esančių boksų šlaitinio stogo lygio“, surašyta dviprasmiškai, tačiau vėliau žodžiu pakoreguota, patikslinta, reikalaujant sužeminti garažo boksų Nr. 1 ir Nr. 2 išorines laikančiąsias sienas iki šalia esančio bokso Nr. 3 šlaitinio stogo lygio. Teismas sprendė, jog pareiškėjas tai suprato ir žinojo, tai galima manyti iš pastarojo jo skundo.

Be to, Teismo Nutarime konstatuotos faktinės aplinkybės taip pat patvirtina, kad Inspekcija privalomojo nurodymo pašalinti savavališkos statybos padarinius įvykdymo akte nurodė, kad 2017 m. gegužės 18 d. privalomasis nurodymas Nr. (duomenys neskelbtini) įvykdytas. Statytojas G. V. išardė savavališkai rekonstruoto garažo adresu (duomenys neskelbtini), boksų Nr. 1 ir Nr. 2 dalis, dėl kurių

statytojui surašytas 2017 m. gegužės 16 d. savavališkos statybos aktas Nr. (duomenys neskelbtini): demontavo surenkamų gelžbetonių plokščių denginį virš boksų Nr. 1 ir Nr. 2, išardė savavališkai paaukštintas garažo boksų Nr. 1 ir 2 išorinių laikančiųjų sienų dalis pagal 2017 m. gegužės 18 d. privalomąjį nurodymą pašalinti savavališkos statybos padarinius Nr. (duomenys neskelbtini) ir sutvarkė statybvielę. Teismo nustatytos faktinės aplinkybės, būtent tai, jog pareiškėjas įvykdė 2017 m. gegužės 18 d. privalomąjį nurodymą pašalinti savavališkos statybos padarinius Nr. (duomenys neskelbtini) patvirtina, kad pareiškėjas klaidina Komisiją, tiek skunde Komisijai, tiek ir Komisijos posėdžio metu teigdamas, jog Teismas Nutarimu konstatavo tai, jog 2017 m. gegužės 18 d. privalomojo nurodymo neįmanoma įvykdyti. Komisijos posėdžio metu pareiškėjas patvirtino, kad Teismas konstatavo tik aplinkybę, jog neįmanoma sužeminti boksų Nr. 1 ir Nr. 2 išorines laikančiąsias sienas, tuo patvirtindamas, kad tokios savarankiškos išvados Teismas Nutarime dėl 2017 m. gegužės 18 d. privalomojo nurodymo pašalinti savavališkos statybos padarinius Nr. (duomenys neskelbtini), kaip neįmanomo įvykdyti, nesuformulavo. Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas yra pažymėjęs, kad nei vienos proceso šalies pateikta įrodymų interpretacija teismui nėra privaloma (pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2012 m. rugsėjo 13 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A⁸²²-2564/2012; 2018 m. balandžio 4 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-3730-261/2018). Tai reiškia, jog pareiškėjo teikiama individuali interpretacija dėl Teismo Nutarime konstatuotų aplinkybių, susijusių su Privalomuoju nurodymu, nėra privaloma ir Komisijai.

Remiantis tuo, kas išdėstyta, taip pat įvertinus pareiškėjo skundžiamo 2024 m. gruodžio 2 d. rašto turinio duomenis, sprendžiama, kad pareiškėjas buvo tinkamai informuotas apie tai, jog pareiškėjo 2024 m. spalio 31 d. skunde išdėstyti prašymai pradėti tarnybinius patikrinimus nebus tenkinami, nurodant tokių prašymų atsisakymo tenkinti motyvus.

Minėta, kad 2024 m. spalio 31 d. prašymu pareiškėjas aplinkos ministro taip pat prašė apginti jo teisę, jog ministrui pavaldžioje VTPSI būtų surašomi tik tokie privalomieji nurodymai, kurių reikalavimus, jų nekeičiant, būtų įmanoma įvykdyti, o neteisėtai (pvz., pažeidžiant CPK (Komisijos pastaba – CK) 6.3 str. 4 d. nuostatas) surašyti privalomieji nurodymai būtų panaikinti. Komisijai paduotame skunde pareiškėjas teigė, jog Aplinkos ministerija, gavusi iš pareiškėjo teismo įsigaliojusiu sprendimu paremtą informaciją, apie tai, kad Aplinkos ministerijai pavaldžioje institucijoje (VTPSI) pareiškėjo atžvilgiu buvo surašytas neįvykdomas privalomasis nurodymas, taip pažeidžiant galiojančius teisės aktus (CPK (Komisijos pastaba – CK) 6.3 straipsnio 4 punkte), privalėjo imtis veiksmų situacijai sureguliuoti, atstatydami teisingumą. Akivaizdu, jog minėtoju prašymu pareiškėjas siekė, kad Aplinkos ministerija imtųsi veiksmų, kuriais būtų įvertinti pareiškėjo atžvilgiu Inspekcijos surašyti privalomieji nurodymai, o nustačius, kad jie surašyti neteisėtai, būtų panaikinti.

Vadovaujantis Aplinkos ministerijos nuostatų, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1998 m. rugsėjo 22 d. nutarimu Nr. 1138 „Dėl Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos nuostatų patvirtinimo“, (ginčui aktuali teisės akto redakcija, galiojusi nuo 2023 m. sausio 4 d. iki 2024 m. gruodžio 6 d.; toliau – Nuostatai) 7.3 papunkčiu, Aplinkos ministerijos veiklos vienas iš tikslų yra formuoti valstybės politiką teritorijų planavimo ir priežiūros, urbanistikos ir architektūros, statybos ir jos priežiūros ir kt. srityse, organizuoti, koordinuoti ir kontroliuoti šios politikos įgyvendinimą (7.3 papunktis). Nuostatų 11 punkte bei jį detalizuojančiuose 11.1–11.10 papunkčiuose reglamentuojami veiksmai, kuriuos atlieka Aplinkos ministerija, siekdama Nuostatų 7.3 papunktyje nustatyto tikslo: 1) atlieka Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo įstatymo 7 straipsnio 3 dalyje nustatytas funkcijas (11.1 papunktis); 2) atlieka Lietuvos Respublikos architektūros įstatymo 15 straipsnio 1 dalyje nustatytas funkcijas (11.2 papunktis); 3) atlieka Lietuvos Respublikos savivaldybių infrastruktūros plėtros įstatymo 3 straipsnyje nustatytas funkcijas (11.3 papunktis); 4) rengia ir tvirtina normatyvinius statybos techninius reglamentus, statinio saugos ir paskirties dokumentus, metodines rekomendacijas, skirtas Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo įstatymui ir Lietuvos Respublikos statybos įstatymui įgyvendinti ir taikyti (11.4 papunktis); 5) reglamentuoja statybos produktų atitikties vertinimą ir pastatų energinio naudingumo sertifikavimą; 6) atlieka Lietuvos Respublikos neįgaliųjų socialinės integracijos įstatymo 11 straipsnio 2 dalyje nustatytas funkcijas (11.6 papunktis); 7) formuoja teritorijų raidos nuostatas (11.7 papunktis); 8) rengia Vyriausybei pasiūlymus dėl gyvenamųjų pastatų valdymo, priežiūros ir atnaujinimo (modernizavimo) – energijos sąnaudų mažinimo, reglamentavimo (11.8 papunktis); 9) vykdo būsto strategijos ir programų įgyvendinimo priemones, būsto strategijos ir

programų įgyvendinimo stebėseną (11.9 papunktis); 10) teikia pasiūlymus dėl planavimo dokumentų, susijusių su energijos vartojimo efektyvumo didinimu (11.10 papunktis).

Kaip matyti, nė viename iš išvardintų Nuostatų papunkčių nėra nustatyto tokio teisinio pagrindo, kuris suteiktų įgaliojimus Aplinkos ministerijai tikrinti VTPSI surašytus privalomuosius nurodymus, juos vertinti bei spręsti dėl jų teisėtumo. Tai reiškia, kad Aplinkos ministerijai pradėjus vertinti VTPSI surašytus privalomuosius nurodymus, Aplinkos ministerija viršytų jai suteiktą kompetenciją ir atliktų veiksmus, kurių teisės aktai jai nesuteikia teisės atlikti. Ne teismo tvarka priimtų nutarimų administracinių nusižengimų bylose apskundimo pirmosios instancijos teismui tvarka reglamentuojama ANK XXXIV skyriuje. Vadovaujantis ANK 621 straipsnio nuostata, šio kodekso 615 straipsnio 1 dalyje nurodytų institucijų nutarimus, taip pat šio kodekso 608 straipsnio 6 dalyje nurodytus nutarimus administracinių nusižengimų bylose apylinkės teismui gali apskusti asmuo, dėl kurio atitinkamas nutarimas priimtas, nukentėjusysis (ar jų atstovai). ANK 615 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta nukreipiančioji teisės norma nustato, kad administracinių nusižengimų bylas ne teismo tvarka nagrinėja šio kodekso 589 straipsnyje nurodytos institucijos, kurių pareigūnai atliko administracinio nusižengimo tyrimą ir surašė administracinio nusižengimo protokolą. ANK 589 straipsnio 67 punkte nurodyta institucija – Inspekcija. Pareiškėjo kartu su 2024 m. spalio 31 d. skundu Aplinkos ministerijai pateiktas Teismo Nutarimas patvirtina, kad pareiškėjui yra žinoma teisė skusti Inspekcijos surašytus nutarimus bei jos įgyvendinimo tvarka.

Skundžiamu 2024 m. gruodžio 2 d. raštu atsakant į pareiškėjo 2024 m. spalio 31 d. skunde nurodytą prašymą, kuriuo pareiškėjas prašė apginti jo teisę, jog ministrui pavaldžioje VTPSI būtų surašomi tik tokie privalomieji nurodymai, kurių reikalavimus, jų nekeičiant, būtų įmanoma įvykdyti, o neteisėtai surašyti privalomieji nurodymai būtų panaikinti, konkrečiai ir aiškiai buvo atsakyta, jog nei Aplinkos ministerijos Nuostatai, nei kiti teisės aktai Aplinkos ministerijai nesuteikia teisių vertinti pavaldžių įstaigų priimtų konkrečių sprendimų teisėtumo, taip pat nesuteikia įgaliojimų keisti, panaikinti ar palikti galioti jų priimtus sprendimus, duoti pavaldžiomis įstaigoms nurodymus, kokius konkrečius sprendimus jos turėtų priimti atliekant teisės aktuose nustatytas funkcijas. Taigi šiuo aspektu Komisija skundžiamo akto neteisėtumo pagrindų nenustatė. Ir nors pareiškėjas Komisijai paduotame skunde suformuluotų reikalavimų prašė apginti jo teisę į teisėtą lūkestį, kad Aplinkos ministerija, gavusi dokumentais pagrįstos informacijos apie teisės aktų pažeidimus jai pavaldžioje Inspekcijoje, imtųsi veiksmų situacijai sureguliuoti ir pareiškėjo patirtai skriaudai atitaisyti, Komisija, išnagrinėjusi pagal pareiškėjo skundą inicijuotą administracinį ginčą, atsakovės neteisėtų veiksmų šio konkretaus administracinio ginčo atveju nenustatė taip pat nenustatyta, kad pareiškėjo teisė ar teisėtas lūkestis būtų pažeisti. Pareiškėjo individuali ginčo faktinės situacijos interpretacija, kuri neatitinka nei ginčo teisei analizei aktualiuose teisės aktuose nustatyto teisinio reglamentavimo, nei Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo praktikoje pateiktų išaiškinimų, nėra pagrindas Komisijai pripažinti, kad pareiškėjo teisės buvo pažeistos.

Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo praktikoje konstatuota, jog skundžiamo atsakymo, kuriuo pateikiama informacija, teisėtumas ir pagrįstumas turi būti vertinamas suteiktos informacijos išsamumo, tikslumo, teisėtumo ir objektyvumo aspektais (*Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2012 m. rugsėjo 28 d. nutartis administracinėje byloje Nr. AS⁶⁶²-538/2012*). Viešojo administravimo įstatyme įtvirtintas išsamumo principas, reiškia, kad viešojo administravimo subjektas į prašymą ar skundą turi atsakyti aiškiai ir argumentuotai, nurodydamas visas prašymo ar skundo nagrinėjimui įtakos turėjusias aplinkybes ir konkrečias teisės aktų nuostatas, kuriomis rėmėsi vertindamas prašymo ar skundo turinį. Spręsdamas dėl informacijos išsamumo principo, Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas yra konstatavęs, kad išsamumą apsprendžia pateikto prašymo turinys, t. y. teikiama informacija turi atitikti prašymo turinį (*Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2012 m. vasario 13 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A⁴³⁸-97/2012*).

Remiantis byloje nustatytais faktiniais aplinkybėmis, ginčo teisei analizei aktualiu teisiniu reglamentavimu bei Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo praktikoje pateiktais išaiškinimais, nagrinėjamu atveju pareiškėjo skundžiamo Aplinkos ministerijos 2024 m. gruodžio 2 d. rašto neteisėtumo pagrindų nenustatyta, todėl pareiškėjo skundo reikalavimas, kuriuo pareiškėjas prašo minėtąjį 2024 m. gruodžio 2 d. raštą panaikinti, atmetamas kaip nepagrįstas.

Komisija taip pat sprendžia, jog, netenkinus pareiškėjo skundo reikalavimo panaikinti Aplinkos ministerijos 2024 m. gruodžio 2 d. raštą, nėra teisinio pagrindo tenkinti ir išvestinį pareiškėjo skundo reikalavimą, kuriuo pareiškėjas prašo įpareigoti Aplinkos ministeriją iš naujo išnagrinėti pareiškėjo 2024 m. spalio 31 d. skundą, todėl jis taip pat atmetamas kaip nepagrįstas.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 19 straipsniu, 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu ir 22 straipsniu, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

atmesti pareiškėjo G. V. skundą kaip nepagrįstą.

Sprendimas per vieną mėnesį nuo jo priėmimo gali būti skundžiamas Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkė

Vesta Šliogerytė

Komisijos nariai

Remigijus Kalašnykas

Karine Zavgorodnaja